

Meil pole muud, kui inimesed....

....kuulsin Marjet mõtlikult ütlevat, kui lõpetasime oma LHKK sädeinimeste ringreisi 26.oktoobril Nissi vallas! Aga inimene ongi kõige tähtsam, temast saab kõik alguse ja Nissi vald võib uhkusega öelda, et need on MEIE INIMESED.

Mis kõige rohkem reisist liigutas, hinge toitis ja elujõudu andis?

Härrasmees Urmas Taal, kes vaatamata ratastoolis elamisele on suutnud suurepärase puutööstuse üles ehitada, annab tööd 15 inimesele ja mis kõige ilusam, leiab aega ja tahtmist vabatahtliku tööna kogukonnas küla korrastada ja võsa puhastada! Loodan väga, et tohime ta esitada EESTIMAA UHKUSELE, mida korraldab TV3 igal aastal. Vähe on inimesi, kes ratastooli aheldatuna suudab tööandja olla paljudele inimestele. TÄNUD sulle hr. Taal.

EELK Nissi Kogudusemaja! Imeline maja oma ruumidega, maitsekas, soe ja hubane. Vähe on kogudusi, kel niisugune kaunis kodu olemas on. Seda kindlasti tänu oma armsale õpetaja Leale. ÕNNISTUST teilegi.

Muusikaselts Nissi Trollid. Jällegi väike ime, et ühel vallal on oma muusikakool. Ime seegi, et vald toetab nende tegemisi 26 000 euroga. Enamasti kuulen valdadest ikka, et raha ei ole, või on seda vähe, kui lähed kultuuri edendamiseks raha küsima. Asi ikka inimestes, kui poleks Tõnu Sal-Sallerit, kes suuremeelse järjekindlusega seltsi ei veaks, ei oleks ka noortel tema kõrval kellelegi toetuda. JÕUDU teilegi Tõnu ja Mariliis.

Urmas Sepa mahetalu! See mees on ise nagu tema neljajalgset hoolealused: jõuline, natuke metsik ning lõbus ja sõbralik, nagu üks tõeline mees olema peab. Ehk sellepärast ongi ta oma tütardest Eesti parimad ülevõlli kiikujad kasvatanud, sest Urmase üheks hobiks on kiiking.

Raivo ja Katrin Õisma imeilus kodu, Madila mahetalu. Kogu seltskond kutsuti tuppa, pakuti imemaitsvaid kooke ja peremees oli tore da videofilmi teinud oma tegemistest. Imestasin, kuis saab maainimestel olla nii puhas ja korras elamine ning sealjuures kasvatada veel 200-dat lammast, kes koplites olid kui valged kaunitarid rohelisel murul. Kõik oli kui piltpostkaart. Ikka johtub jälle kõik inimesest endast. Kui tahad, siis jõuad. ÕNNE teilegi Raivo ja Katrin.

Veel käisime Ellamaa Külaarenduskeskuses, mis tegutseb vanas koolimajas ja pakub rõõmu kogukonnale, mida tutvustasid meile Merike ja Natalia. Marje tegemistest Ellamaa Loodusseltsis oleme kõik osa saanud matkates metsi mööda rabasse. Külastasime Lehetu külaseltsi, kus kogukond on samuti tegus ja avanud supiköögi peredele, kes seda vajavad. Saidafarmist pole mõtet pikemalt rääkidagi, see kuulus juba omal maal. MEELEKINDLUST teilegi.

Oma pika päeva, kus vihm meid kimbutas ja loodusel polnud just parem tuju, lõpetasime Riisipere Kultuurimajas. Väike võimlemine Reino Bürklandi juhendamisel kulus väga ära

pärast lõunasööki. Enese ja sõbra patsutamine on nüüd kõigil selge. Meiega kohtusid veel kohalikud käsitöömeistrid: Maarja ja Mariliis, Jaanika, Eve, Tiina ja Mariann. Kangastelgedel kodus Evi ja õpetas meidki. Oli ju PÄRANDI PÄEV! Nissi Naiseltsist Anu jutt oli pikk ja huvitav, aga mis seal imestada, kui tehtud on nii palju nii noortele ja vanadele, kui oma meestele. ELURÕÕMU teile kõigile.

Ostsin kõrvarõngad, aga torti enam süüa ei jaksanud, sest Nissi inimesed on erliselt lahked, kuhu läksime seal kooki ja kohvi pakuti!

Mis siis, et Nissi vallas pole mägesid ja uhkeid mõisaid. Seal on inimesed, kes HOOLIVAD!

Järgmiste kohtumisteni,

Erika Kaljusaar

Padise vallast